

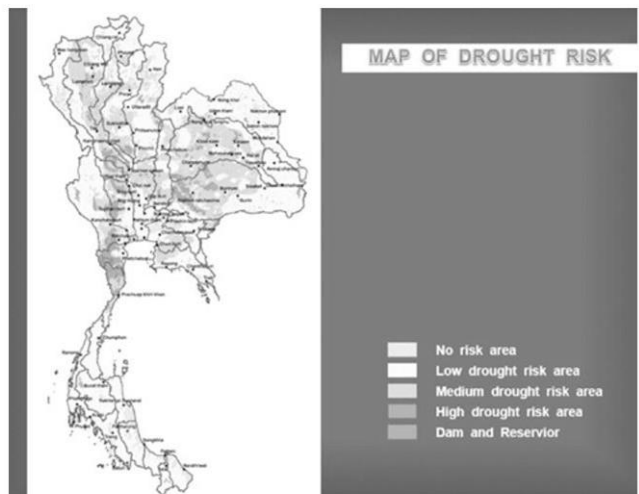
นักวิจัยศูนย์วารีเผยแพร่ข้อมูลน้ำ เตรียมเสนอแผนแม่บทให้รัฐบาลบริหาร

นักวิจัยศูนย์วิจัยวิศวกรรมและการจัดการน้ำ (วารี) มจร. เตรียมยื่นข้อเสนอ 4 หลักยุทธศาสตร์ด้านการจัดการน้ำต่อรัฐบาล เน้นจัดตั้งศูนย์ข้อมูลสารสนเทศด้านน้ำที่ข้อมูลเชื่อถือได้ ภายใต้การปรับปรุงองค์กรหลัก การจัดตั้งกระทรวงน้ำ และเครือข่ายที่ภาคประชาชนมีส่วนร่วม ตลอดจนการประกันภัยและการจ่ายค่าชดเชยบนพื้นฐานของความเสี่ยงที่ไม่เท่ากัน ปัญหาความขัดแย้งในการบริหารจัดการน้ำจะลดลง คาดธันวาคมนี้ได้ข้อสรุป

ศ.ดร.ชัยยุทธ ชินณะราศรี จากศูนย์วิจัยวิศวกรรมและการจัดการน้ำ (วารี) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (มจธ.) เปิดเผยในงานสัมมนาวิชาการ เรื่อง “แนวคิดการพัฒนาโครงสร้างศูนย์ข้อมูลน้ำแห่งชาติ” ว่า จากการสนับสนุนทุนวิจัยจาก วช. เพื่อศึกษาทิศทางและนโยบายของการบริหารจัดการน้ำระดับประเทศ ลดผลกระทบจากภัยพิบัติ ซึ่งงานวิจัยแบ่งเป็น 5 โครงการย่อย หนึ่งในนั้นคือ ทิศทางที่เหมาะสมของนโยบายการจัดการน้ำและศูนย์ข้อมูลน้ำแห่งชาติ เนื่องจากประเทศไทยมี 25 ลุ่มน้ำหลักซึ่งมีสภาพปัญหาแตกต่างกัน การแก้ปัญหาจึงต้องเจาะลึกกายภาพพื้นที่เพื่อรวบรวมข้อมูลจากทั้ง 25 ลุ่มน้ำ มาวิเคราะห์เป็นข้อมูลสารสนเทศและพัฒนาเป็นระบบสนับสนุนการตัดสินใจเรื่องการเตือนภัย เป็นโครงสร้างของศูนย์ข้อมูลน้ำแห่งชาติ

“จากการสำรวจน้ำถูกใช้ไปเพื่อการเกษตรมากที่สุด แต่ปัญหาการขาดแคลนน้ำในลุ่มน้ำต่างๆ ยังไม่มากไปกว่าร้อยละสิบห้าของจำนวนหมู่บ้านทั้งหมดในแต่ละลุ่มน้ำ ในการบรรเทาปัญหาอุทกภัยควรมุ่งไปที่การจัดการพื้นที่เกษตรรับน้ำนอง และการปรับปรุงทางน้ำหลาก นอกจากนี้ ปัญหาในการพยากรณ์อากาศยังต้องปรับปรุงเครื่องมือ ซอฟต์แวร์ ให้มีความทันสมัยและเหมาะสม เนื่องจากโลกมีแนวโน้มของภูมิอากาศ ปริมาณน้ำฝน ความเข้มฝนเปลี่ยนแปลงไป ในเรื่องของน้ำบาดาลพบว่าพื้นที่หลายแหล่งในภาคกลาง 16.5 ล้านไร่ให้น้ำบาดาลได้มากกว่า 20 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง ขณะที่อีสานและตะวันออกไม่ค่อยมีน้ำบาดาล ส่วนปัญหาแหล่งน้ำเสื่อมโทรมอยู่บริเวณป่าสัก เจ้าพระยาตอนล่าง ท่าจีนตอนกลาง-ล่าง ลพบุรี เพชรบุรีตอนล่าง ระยองตอนบน และปราจีนบุรี ซึ่งเราต้องหาวิธีพัฒนาคุณภาพน้ำ ส่วนเรื่องปัญหาคุณภาพน้ำทะเลพบได้ที่บริเวณแหล่งท่องเที่ยวและปากแม่น้ำ”

เมื่อมีการสำรวจปัญหาและข้อมูลจึงต้องจัดการเรื่องสารสนเทศน้ำ ที่ผ่านมามีหน่วยงานต่างมีข้อมูลของตัวเองและวิธีการจัดเก็บที่แตกต่างกัน ซึ่งส่วนใหญ่มักเป็นข้อมูลที่ซ้ำซ้อนและไม่อัปเดต ดังนั้นจึงควรต้องมีศูนย์ข้อมูลสารสนเทศน้ำเพื่อให้คนเข้าถึงและเป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้ และเพื่อให้ศูนย์ข้อมูลมีคุณภาพ จึงต้องมีการปรับกลไกขององค์กรบริหารจัดการน้ำอย่างยั่งยืน รวบรวมข้อมูลต่างๆ ด้านน้ำด้วยการทำงานแบบ 3 มิติ คือ หน่วยงาน ภารกิจ กลไกและเครื่องมือ เพื่อให้เกิดเป็นองค์กรหลักที่อาจใช้ชื่อเรียกว่า “กระทรวงน้ำ” ซึ่งประกอบด้วยรัฐวิสาหกิจ เช่น การประปาส่วนราชการ เช่น กรมชลประทาน กรมทรัพยากรน้ำ กรมป้องกันและ

บรรเทาสาธารณภัยด้านน้ำ กรมป่าไม้ และเครือข่ายจากทุกภาคส่วน เพราะการจัดการน้ำรัฐบาลจะทำได้ต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของประชาชน

นอกจากนั้น ศ.ดร.ชัยยุทธ ยังได้กล่าวถึงประเด็นกฎหมายทรัพยากรน้ำที่ต้องมอง 3 ประเด็นสำคัญอย่างองค์การผู้ใช้น้ำ กองทุนทรัพยากรน้ำ และคณะกรรมการทรัพยากรน้ำ เพราะที่ผ่านมาหลายเรื่องในส่วนนี้ไปผู้ที่มีบทบาทและเข้าถึงการทำงานด้านน้ำอย่างจริงจัง ต้องมีกองทุนเพื่อการทำงานวิจัยที่จะสามารถบูรณาการปัญหาของน้ำในแต่ละลุ่มน้ำได้ รวมถึงภาวะฉุกเฉินเมื่อเกิดภัยพิบัติปัญหาที่พบในปัจจุบันคือเมื่อปริมาณน้ำมากทำไม่ประชาชนไม่ทราบข้อมูลเพื่อเตรียมตัวรับมือ จึงต้องมีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องในการประสานงานแต่เครือข่ายก็ต้องอาศัยความร่วมมือของประชาชน การวิจัยและนักวิชาการ แต่อย่างไรก็ตามเพื่อให้เครือข่ายทำงานได้ดีขึ้นควรต้องมีศูนย์ข้อมูลกลาง ที่ใช้ระบบมาตรฐานกลางและทันต่อเหตุการณ์ ที่ทุกฝ่ายจะสามารถดึงไปใช้วิเคราะห์ในการตัดสินใจร่วมกันได้

ศ.ดร.ชัยยุทธ กล่าวต่อว่า จากการวิจัยได้ศึกษาครอบคลุมถึงระบบการประกันภัยที่เหมาะสมเพื่อชดเชยให้แก่ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติจากภัย

บ้านเมือง

Ban Muang
Circulation: 600,000
Ad Rate: 750

Section: กีฬา/การศึกษา-วัฒนธรรม

วันที่: พุธที่ 10 ตุลาคม 2556

ปีที่: 12

ฉบับที่: 3604

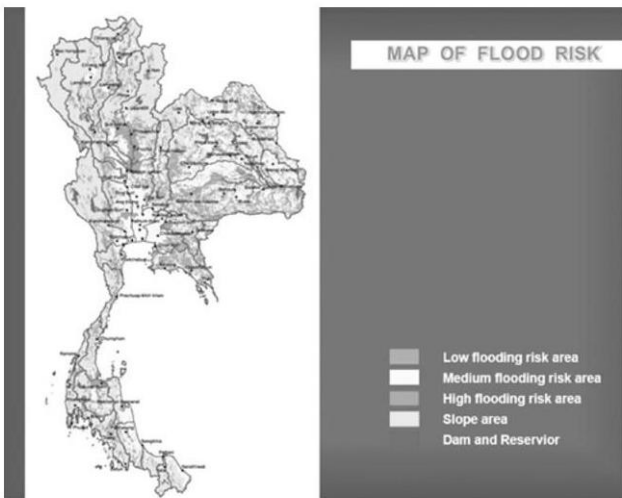
Col.Inch: 108.14 Ad Value: 81,105

หน้า: 13(ล่าง)

PRValue (x3): 243,315

ศิลปะ: ชาว-ดำ

หัวข้อข่าว: นักวิจัยศูนย์วารีเผยแพร่ข้อมูลน้ำ เตรียมเสนอแผนแม่บทให้รัฐบาลบริหาร

ดินถล่ม น้ำท่วม ภัยแล้ง และการกำจัดขยะหลังน้ำท่วม โดยการลงพื้นที่ศึกษาและรวบรวมข้อมูลในทุกพื้นที่ทั่วประเทศไทย จากนั้นนำมาสร้างเป็น

นโยบายสาธารณะอย่างยั่งยืนเพื่อให้สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ ดนยอมรับให้รัฐบาลเห็นเป็นรูปธรรมและเข้ามาสนับสนุนและผลักดันให้เกิดขึ้นจริงเพื่อตอบสนองชุมชน และสุดท้ายต้องทำประชาพิจารณ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้วย

“การพิจารณาเบี่ยงประกันภัยมีการตรวจสอบปริมาณน้ำฝน ปริมาณน้ำในแม่น้ำ อย่างเก็บน้ำ ความสูงจากระดับน้ำทะเลเพื่อจัดทำกราฟความสัมพันธ์และแผนที่ของจุดเสี่ยงเพราะศูนย์ข้อมูลที่ดีต้องสามารถบอกเป็นแผนที่ได้เพื่อให้ประชาชนรู้ว่าปัญหาเกิดขึ้นตรงไหน และจุดใดที่มีความเสี่ยง จากผลการศึกษาเกษตรกรจะได้รับเงินประกันพืชผลรวม 3,333 บาทต่อไร่ โดยอัตราเบี่ยงประกันความเสี่ยงจะต้อง ขึ้นอยู่กับการเกิดภัยพิบัติในแต่ละพื้นที่ (ปัจจุบันจัดเก็บเท่ากับอยู่ที่ 129.47 บาทต่อไร่) แต่จากผลการศึกษาพบว่าจะมีบางจังหวัดที่เบี่ยงประกันควรสูงขึ้นเช่น ออยุธยา อ่างทอง สุพรรณบุรี เป็นต้น”

ทั้งนี้ในการจัดการภัยพิบัติด้านน้ำที่เหมาะสมต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ด้วยการลงพื้นที่ไปสัมภาษณ์ประชาชนเพื่อเก็บเป็นฐานข้อมูลในการช่วยเหลือตัวเองของประชาชน หรือวิเคราะห์รูปแบบการพึ่งพาตนเองเพื่อนำไปเป็นต้นแบบในการฝึกซ้อมกับประชาชนเพื่อให้เกิดเป็นต้นแบบของการระงับภัย การประสบบภัย และการช่วยเหลือตนเองหลังภัยผ่านพ้นเพื่อให้เกิดความมั่นคงด้านอาหาร ที่อยู่อาศัย และรายได้ ซึ่งจากการศึกษาได้ข้อมูลเกี่ยวกับชุมชนที่ประสบภัยน้ำหลาก น้ำท่วมขัง น้ำเน่าเสีย และภัยแล้ง ซึ่งจากข้อมูลผลกระทบจากภัยแล้งนั้นพบว่าสามารถคำนวณ

ดัชนีการเกิดภัยแล้งสำหรับประเทศไทยได้ 4 รูปแบบ คือ เชิงอุตุนิยมวิทยา เชิงการเกษตร เชิงอุทกวิทยา และเทคนิคการสำรวจระยะไกล ซึ่งหากสามารถนำข้อมูลทั้ง 4 รูปแบบนี้มารวมกันเป็นศูนย์ข้อมูลเดียวกันได้จะพบข้อมูลบ่งชี้ที่สามารถบอกได้ว่าขณะนี้เกิดภัยแล้งหรือไม่ และเกิดมากน้อยอย่างไร ซึ่งคาดว่าผลงานวิจัยนี้จะนำไปจัดทำแผนแม่บทในการบริหารจัดการน้ำ เพื่อลดภัยพิบัติโดยอาศัย 4 หลักยุทธศาสตร์ คือ การบูรณาการบริหารจัดการน้ำ การบริหารจัดการกับองค์กรหลักด้านน้ำ การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน และการป้องกันภัยพิบัติ เพื่อนำเสนอต่อรัฐบาลได้ภายในสิ้นปีนี้

ด้าน ดร.อภิชาติ อนุกุลอำไพ ประธานอนุกรรมการวิชาการและวิเคราะห์โครงการ สำนักงานประธานคณะกรรมการบริหารจัดการน้ำและอุทกภัย ระบุว่า งานวิจัยดังกล่าวมีความสอดคล้องเป็นอย่างยิ่งต่อโครงการเงินกู้ 3.5 แสนล้านบาท ในการแก้ไขปัญหาน้ำท่วมโดยเฉพาะงานด้านระบบคลังข้อมูลเพื่อการพยากรณ์ และเตือนภัย รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำซึ่งกำลังต้องการข้อมูลลักษณะเดียวกันกับงานวิจัยของศูนย์ วารี ซึ่งหากมีความเป็นไปได้ว่าจะนำข้อมูลหรือทีมวิจัยจากศูนย์ วารีเข้าร่วมเป็นตรีมที่ทำงานร่วมกันในโอกาสต่อไป

